

Samenwerken met Nijmegen 1 Veiligheidshuis met 2 locaties

Op dit moment telt de Veiligheidsregio Gelderland-Zuid twee Veiligheidshuizen. Eén voor het werkgebied van de gemeente Nijmegen en de omliggende acht gemeenten in TweeStromenLand (locatie Nijmegen) en één voor het werkgebied van de negen gemeenten in Rivierenland (locatie Tiel). Per 1 januari 2013 is er voor de twee veiligheidshuizen één stuurgroep en één managersoverleg van partnerorganisaties.

Het wordt een samenwerking met één bestuurlijke en operationele paraplu en twee locaties, te weten Tiel en Nijmegen. Met andere woorden: 1 stuurgroep, 1 manager en 2 locaties. Sinds juni wordt er hard gewerkt om deze verandering vorm te geven. Vanuit Veiligheidshuis Nijmegen is Carmen Polman hiermee bezig en vanuit Veiligheidshuis Rivierenland doen Johan Bakker en Ed Jissink dit.

Waarom samenwerken?

De beide veiligheidshuizen vallen binnen dezelfde veiligheidsregio, namelijk Gelderland-Zuid met als centrumgemeente Nijmegen. Per 1 januari 2013 worden de gelden van het Rijk uitgekeerd aan de centrumgemeente. Daarnaast zijn er medewerkers die in beide veiligheidshuizen participeren of in beide stuurgroepen zitten. Dit kan efficiënter. Bezuinigingen op het budget van ketenondersteuning in de veiligheidshuizen maakte de optelsom compleet: samenwerken.

Groeimodel in het kort:

- 1 regionale stuurgroep
- 1 kernregiegroep annex managers-overleg
- 1 beheersorganisatie
- Centrale processturing/leiding
- Eenvormigheid van overleg
- 1 ICT Ondersteuning
- eenduidige werkprocessen
- alle casusoverleggen op locatie (zowel Nijmegen als Tiel)
- het is een groeimodel

Groeimodel

Per 1 januari is de samenvoeging officieel, maar het is niet zo dat ineens alles anders is of dat de ICT dan ook samengevoegd is. Dit wordt langzaam uitgewerkt. We starten met 1 stuurgroep en 1 managersconcept. Verder worden de methoden van overleg en afstemming gestroomlijnd. Geleidelijk wordt toegewerkt naar een eenduidiger beheersvorm en ICT ondersteuning. Voor 2013 wordt dit nog verzorgd door de gemeenten Nijmegen en Tiel in samenwerking met het Openbaar Ministerie.

Opmerkingen?

De e-mail nieuwsbrief wordt één keer per kwartaal verstuurd naar betrokkenen van VHR. Heeft u opmerkingen, suggesties of zelfs artikelen die wij in de nieuwsbrief kunnen plaatsen? Mail dan naar: g.j.van.eldik@om.nl. Ook kunt u via dit e-mailadres uzelf afmelden of collega's en andere geïnteresseerden aanmelden

GCOS voor veelplegers en risicojongeren

Vanaf deze maand is er een nieuw digitaal registratiesysteem voor de kamers Veelplegers en risicojongeren: GCOS (*Generiek Casusoverleg Ondersteunend Systeem*).

Dit is een informatiesysteem dat bedoeld is als ondersteuning van de processen in een samenwerkingsverband tussen Veiligheidshuizen. GCOS slaat beperkte informatie over een casus op:

- informatie over betrokkenen: een individu, gezin of groep;
- de locatie van de melding;
- de afspraken die betrokken instellingen hebben gemaakt.

GCOS is een landelijk automatiseringssysteem dat voor alle veiligheidshuizen gebouwd is om administratieve, informatieve en samenwerkende ondersteuning te bieden aan de deelnemers en ketenpartners van de casusoverleggen. Wij beginnen dus met veelplegers en risicojongeren. GCOS wordt gefinancierd en geïmplementeerd door het Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Rectificatie

Per abuis is Huib Clarisse (Reclassering Nederland) in nieuwsbrief 9 niet genoemd als lid van de kernregiegroep.

Nieuws vanuit de Ketenoverleggen

Veelplegers: Deze kamer heeft twee nieuwe gezichten: Alies Eisenga (Reclassering Iriszorg) heeft het stokje overgegeven aan Hanneke Kuijk en Martin Enderink (OM) aan Susanna Piras.

Risicojeugd: Door allerlei wisselingen in functies binnen het OM heeft Cindy Veenstra afscheid genomen, Josetta van Ingen zal namens het OM plaats nemen in deze kamer.

Nazorg nader belicht: Suzanne van Deelen

Suzanne van Deelen is voor velen geen onbekend gezicht in het Veiligheidshuis. Zij is sinds 1 februari 2012 coördinator van de kamer nazorg (ex)-gedetineerden. Voorheen was zij gemeentelijke contactpersoon bij de gemeente Neder-Betuwe en had in deze gemeente het netwerk en procedures voor deze doelgroep lokaal vormgegeven.

“Ik vind het werken in het veiligheidshuis erg prettig. De privacy convenanten zijn geregeld, er werken veel ketenpartners samen en de werksfeer is plezierig. Daarnaast krijg ik voldoende ruimte om mijn visie om te zetten in procesvormen.”

Wat is nazorg?

Uit onderzoek blijkt dat bij het ontbreken van een aantal basisvoorzieningen (inkomen, een geldig identiteitsbewijs, schuldsanering, huisvesting en passende zorg) de kans op recidive toeneemt. Op deze leefgebieden wordt daarom hulp geboden. De

hulp begint al in de gevangenis en de nazorg moet hier passend op aansluiten.

De kunst is om met alle partners, een cliënt een zet in de goede richting in een normaal bestaan te geven. Suzanne: “Ik vind het geweldig als dat lukt. Maar soms gaat het moeizamer. Zo is bijvoorbeeld een cliënt uit detentie gekomen uit gemeente X, maar werkelijk verblijft in gemeente Y. Blijkt dat betrokkene al heel veel zorg heeft gehad, maar doordat hij lastig en dwangmatig is zonder enig ziektebesef, zijn zowel de instellingen als de gemeenten klaar met hem. Ik vind het soms moeilijk om te zien dat mensen hun handen er vanaf trekken en zich ‘verschuilt’ achter bureaucratie en beleidsmatige zaken. Dan is zo’n nazorgoverleg juist belangrijk om alle partners bij elkaar te hebben en weer terug naar de casus te gaan. Maar ik krijg weer positieve energie wanneer ik zie dat zo’n overleg het doel van gedeelde verantwoordelijkheid weer heeft bereikt!”

Wat wordt gedaan vanuit nazorg?

- Alle informatie wordt verzameld in een systeem (VIS2). Hiervoor worden informatieverzoeken uitgezet bij de ketenpartners.
- Versturen van een brief aan de gedetineerden waarin de inhoud van nazorg wordt uitgelegd. Deze brief wordt voorgelezen en uitgereikt door de MMD'er (Medewerker Maatschappelijke Dienst). De gedetineerde kan dan al aangegeven of hulp gewenst is.
- Alle informatie wordt in een dossier gezet en er wordt gescreend of het een casus is voor het veiligheidshuis of voor één van de ketenpartners. Als het meer-voudige problematiek betreft, komt er een plan van aanpak op de leefgebieden.
- Plan van aanpak wordt uitgezet bij ketenpartners en zij doen de uitvoering hiervan en koppelen dit terug naar het veiligheidshuis.

Voorbeeld

J.S. heeft meer dan een jaar in de gevangenis gezeten en komt binnenkort vrij. Coördinator legt contacten met de MMD'er voor het plan van aanpak. Coördinator zet acties uit bij gemeentelijke contactpersoon en andere ketenpartners.

Hij meldt zich op de dag van vrijlating bij de sociale dienst voor een uitkering. Hier zit een contactpersoon voor hem klaar. Wanneer hij voor 11.00 uur komt, kan hij een voorschot krijgen. Voorwaarde is dat hij van dit geld een ID-bewijs aanvraagt.

J.S. wist nog niet zeker waar hij zou verblijven na detentie, voor de zekerheid is ook de RIBW gebeld voor de mogelijkheden van nachtopvang. Daarbij zijn de ketenpartners die betrokken zijn (geweest) op de hoogte gesteld van zijn vrijlating.

Samenvatting onderzoeksrapport: Intentie van samenwerken

Brigitte Tonk, studente Bestuurskunde aan de Faculteit Management-wetenschappen aan de Radboud Universiteit Nijmegen, rondde haar studie opdracht met succes af. Haar hoofdvraag luidde: *Inzicht verkrijgen in de verschillen in intenties van samenwerking van de medewerkers van de kamer Risicojeugd van het veiligheidshuis Rivierenland ten einde mogelijke knelpunten aan te pakken*. Hieronder staan haar conclusies en aanbevelingen kort weergegeven.

Als Jeugd onze toekomst vorm geeft, verdient de jeugd met een maatschappelijk risico de aandacht van de samenwerkende partnerorganisaties van het veiligheidshuis. Enkele deelvragen die Brigitte heeft onderzocht, zijn:

- wat zijn de doelen van de samenwerkende partners?
- Wat zijn de intenties om samen te werken van de medewerkers van de partners?
- Welke knelpunten zijn er in de samenwerking? In hoeverre zijn die het gevolg van verschillen in intenties? Hoe kunnen knelpunten worden aangepakt?

Conclusie

De conclusie is als volgt: Verschillen in intenties leiden niet tot knelpunten in samenwerking. Een intentie is een eigen gedrevenheid van een persoon en bepaalde factoren kunnen de intentie beïnvloeden. Het ketenoverleg van samenwerking telt gedreven personen, die hart hebben voor de zaak. Voor hen geldt het zoeken en vinden van aansluitingen die de jongeren ten goede komen.

De intentie om samen te werken, komt overeen met het doel waarvoor de organisatie samenwerkt. De maatschappelijke betekenis van de organisatie en daarbij het belang tot samenwerken, sluit aan bij de intentie van medewerkers in het overleg. Deze medewerkers zijn het er over eens, dat de maatschappelijke betekenis van de eigen organisatie niet gehaald kan worden zonder samenwerking. Men is afhankelijk van elkaar en vooral van de informatie die nodig is om de jongere op het goede pad te krijgen. Ook al leveren verschillen in intenties geen knelpunten op, in de uitvoering zijn die er wel.

Knelpunten

Kort samengevat duidt het onderzoek op de volgende knelpunten:

- a. onduidelijkheid van taken die partnerorganisaties uitvoeren en voor elkaar kunnen betekenen.
- b. Specifiek ook t.a.v. de mogelijkheden en onmogelijkheden van de gemeente;
- c. Verschillende aanpak voor dezelfde jongere en de coördinatie van de gemeente.
- d. Participatiegraad in het overleg; lage(re) opkomst in bijvoorbeeld kernregiegroep leidt tot onvoldoende zichtbare verbondenheid. Een lage opkomst en minder betrokkenheid ontnemen de mogelijkheid tot een gemeenschappelijk hogere prestatie.
- e. Onduidelijkheid over het voortbestaan van het Veiligheidshuis en in relatie daarmee de continuïteit van het bestaan van casusoverleg.
- f. Privacy als argument om informatie van de ene overlegvorm niet over te dragen naar de andere.

Veel van de knelpunten geven indirect ook het antwoord richting de aanpak ervan. Het advies is om te starten met het wederkerig verduidelijken van taken en rollen. Vervolgens het betrekken van de aanbevelingen uit het onderzoek rond privacy dat Ruben Spreeuwers en Gerard Den Hertog voor VHR hebben afgerond. Het onderzoeksrapport kunt u opvragen bij Geri van Eldik (mail g.j.van.eldik@om.nl of bel 0344-638030).

ZSM van start

Vanaf 1 oktober is ZSM van start gegaan. ZSM staat voor Zo slim, Snel, Samen, Selectief en Simpel mogelijk en geeft vorm aan de samenwerking met het Openbaar Ministerie en ketenpartners.

Het OM werkt aan een snelle afhandeling van veelvoorkomende criminaliteit. Dat is belangrijk als signaal aan daders, slachtoffers en samenleving. Het leidt bovendien tot hogere effectiviteit van de straf, lagere kosten en een groter gevoel van veiligheid bij burgers. ZSM voor Oost Nederland is gevestigd in Deventer

Andere voordelen zijn:

- Zinnige(r) straffen
- verkorting van doorlooptijden
- geen zaken tussen wal en schip
- geen kansloze zaken draaien
- korte lijntjes tussen ketenpartners

ZSM is bestemd voor relatief eenvoudige zaken (veel voorkomende criminaliteit). Grofweg is de opzet dat relevante Justitiepartners iedere kalenderdag fysiek bereikbaar zijn om in samenspraak zo snel mogelijk te beslissen over de richting van een op te starten opsporing/vervolgingsproces na iedere aanhouding.

Medewerkers van OM, politie, Reclassering, Raad voor de Kinderbescherming en Slachtofferhulp Nederland bemensen een "ZSM-ruimte". Bijna alle eenvoudige zaken worden binnen zes uur na aanhouding beoordeeld. Dan moet helder worden of er bewijs-technisch voldoende aanwezig is voor een interventie.

ZSM is één van de speerpunten van het actieprogramma 'Minder regels, meer op straat' van minister Opstelten.

Zorg aan de delinquent en het Opsluiten van de patiënt

Verschillen tussen Zorg en Justitie

Deze zomer verscheen het rapport van de Raad van Volksgezondheid & Zorg. De 'Zorg aan de delinquent en het Opsluiten van de patiënt' is daarbij het thema. Een thema dat nadrukkelijk ook binnen het samenwerkingsverband van het veiligheidshuis aan de orde komt. In het rapport is op pagina 29-30 ook de bril te zien, waarmee naar de situatie en haar aanpak gekeken wordt. Er wordt even afstand genomen van het grijze gebied en de nuances binnen beide werkvelden van Zorgpartijen en Justitiepartners. Het accent van het blikveld ligt dus nu voornamelijk op de twee uiteinden.

Het rapport biedt een aantal aanbevelingen die van belang kunnen zijn voor partnerorganisaties in het veiligheidshuis. Graag verwijzen we voor het rapport "Zorg aan delinquent, Opsluiten van patiënt" naar: e-mail: mail@rvz.net telefoon: 070-340 50 60, website: www.rvz.net

Het schema maakt in één oogopslag duidelijk, waar de aandacht binnen de formule van het veiligheidshuis ligt om 'twee werelden' met elkaar te verbinden. Een verbinding van betekenis voor zowel de betrokken patiënt/dader/delinquent als voor de samenleving in haar geheel..... Niet voor niets is het motto van het overleg binnen het veiligheidshuis: *'verbindt en brengt samen'*

Focus van de reguliere GGZ	Focus van Justitie
Kwaliteitsmaat: focus op de dader ofwel patiënt + stoornis met als doelstelling: behandeling, herstel, het verkrijgen van autonomie en vrijheid	Kwaliteitsmaat: focus op de daad ofwel gepleegde delict + schuldvergoeding en straf met als doelstelling: beveiliging, vrijheidsbeperking en recidive vermindering ten behoeve van de maatschappelijke veiligheid
Taalgebruik: patiënt/cliënt	Taalgebruik: dader/delinquent/justitiabele/tbs-gestelde
Zorg en herstel ofwel rehabilitatie en resocialisatie	Vergelding en straf ten behoeve van orde en veiligheid binnen de samenleving
Behandeling en therapie	Beveiliging, risicotaxatie en risicohantering
Vrijheid, autonomie en het handhaven van de rechtspositie van de patiënt	Gedwongen vrijheidsbeperking van de dader ten behoeve van de veiligheid binnen de samenleving
Zelfbeschikking, zelfredzaamheid en eigen verantwoordelijkheid van de patiënt	Onder regelmatig toezicht en begeleiding (een vaste structuur is belangrijk)
Overleg en onderhandeling	Bevelshuishouding
Decentraal geregeld/vrije marktmechanisme ofwel gereguleerde marktwerking	Hiërarchisch met een centraal besturing- en financierings-systeem voor inkoop, indicatiestelling en plaatsing van de gehele forensische zorg
Organisatie van indicatiestelling, financiering en de levering van zorg veel meer verdeeld met veel meer functiescheiding en onafhankelijkheid	Organisatie van indicatiestelling, financiering en de levering van zorg veel meer gegroepeerd met veel minder functiescheiding en onafhankelijkheid
Patiënt heeft keuzevrijheid in het bestaande zorgaanbod	Patiënt wordt gedwongen geplaatst bij de zorgaanbieder
Individueel gericht maatwerk	Algemene aanpak
Gaat uit van waarnemingen en aannames; niets kan volledig worden vastgesteld of uitgesloten	Absolute werkwijze; alles willen vaststellen of uitsluiten; een 0-fouten beleid
Practice based evidence	Evidence based practice
Maatschappijgericht	Instituutgericht